

kravet i § 4, stk. 1. Det maksimale samlede de minimis-støttebeløb er for tiden 100.000 Euro over en periode på 3 år, der begynder ved udbetalingen af den første de minimis-støtte. Om baggrunden for bestemmelsen henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 5, Forholdet til EU-retten.

Ved en aftales anslåede værdi forstås størrelsen af den betaling, som i henhold til en aftale om varetagelsen af driften skønnes at ville skulle ydes af stat, amtskommune, kommune eller A/S Storebæltsforbindelsen. I tilfælde, hvor flere aftaler om betaling for samme færgerutes drift udbydes samtidig, er det den samlede anslåede værdi af aftalerne, dvs. den anslåede værdi af den samlede betaling, som ikke må overstige beløbet svarende til det maksimale de minimis-støttebeløb.

I stk. 3 er det fastsat, at der kun kan gives eneret til drift af en færgerute, jf. § 3, stk. 1, eller meddeles begrænsning i retten til at drive færgerute, jf. § 3, stk. 2, efter forudgående udbud. Der skal foretages udbud, uanset hvilken værdi driften af færgeruten har, og uanset om en offentlig myndighed yder betaling for varetagelse af driften.

I tilfælde, hvor det påtænkes at give eneret til at drive færgerute eller meddelelse i henhold til § 3, stk. 2, og det samtidig hermed påtænkes at yde betaling for varetagelsen af færgedriften i henhold til § 2, stk. 2, eller som følge af pålæg i henhold til § 2, stk. 4, for helt eller delvis samme periode, skal der foretages et samlet udbud af eneret eller retten, jf. § 3, stk. 2, og betaling for driften, se forslaget § 5, stk. 3, og bemærkningerne hertil. En eneret eller begrænsning efter § 3, stk. 2, må endvidere ikke gribe ind i en eksisterende aftale om betaling for driften, jf. § 3, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

I stk. 4 bestemmes, at udbud efter stk. 1 og 3 højst kan omfatte en periode på op til 5 år. Grænsen er af født af Europa-Kommissionens EF-retningslinier for statsstøtte til søtransportsektoren, hvorefter kontraktperioden for forsyningsforpligtelser skal være rimelig og ikke for lang (normalt omkring 5 år), da kontrakter for betydeligt længere perioder risikerer at skabe et (privat) monopol.

Efter kontraktperiodens udløb kan der udbydes en ny kontrakt på lignende eller ændrede vilkår.

Til bestemmelsens stk. 5 bemærkes, at offentlige tjenesteydelsesaftaler vedrørende færgefart ikke er omfattet af udbudsreglerne i afsnit III-VI i Rådets direktiv 92/50 EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (tjenesteydelsesdirektivet) som æn-

dret ved Europaparlamentets/Rådets direktiv 97/52 (EFT 1997 L 328/1). Dette følger af direktivets art. 8 og art. 9, jf. bilag I A, jf. § 1 i bekendtgørelse nr. 789 af 5. november 1998 om fremgangsmåden ved offentlige indkøb af tjenesteydelser i Den Europæiske Union. Offentlige tjenesteydelsesaftaler vedrørende færgefart, som overstiger tærskelværdien i tjenesteydelsesdirektivets art. 7, er imidlertid ifølge direktivets art. 9, jf. bilag I B, kategori 19, omfattet af reglerne i direktivets art. 14 og 16 vedrørende angivelse af tekniske specifikationer i udbudsmaterialet og meddelelse til Kontoret For De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer om indgåede aftaler. Endvidere finder udbudsreglerne i Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation (forsyningsvirksomhedsdirektivet) som ændret ved Europaparlamentets/Rådets direktiv 98/4 (EFT 1998 L 101/1) ikke anvendelse, jf. direktivets art. 2 modsætningsvis.

I Kommissionens retningslinier for statsstøtte til søtransportsektoren anføres, at offentligt udbud af forsyningspligtigheder skal offentliggøres på passende vis, og at alle krav om tjenesternes omfang og hyppighed, kapacitet, priser og den krævede standard skal angives på en klar og gennemsigtig måde, således at alle EF-transportvirksomheder med adgang til ruten (i henhold til EF-lovgivningen) har lige mulighed for at afgive tilbud.

Af hensyn til at opnå gennemskuelse og ensartethed på området fastsætter trafikministeren efter forhandling med indenrigsministeren i overensstemmelse hermed nærmere regler om, hvorledes varetagelsen af driften af en færgerute kan udbydes. Der vil blive tale om bestemmelser, som sikrer, at der afholdes et udbud, som er offentligt, således at alle EU-redere får adgang til at deltage i udbudet. Det vil endvidere omfatte bestemmelser om, at det skal fremgå af udbudet, hvilke krav vedrørende havneanlæg, regelmæssighed, kontinuitet, hyppighed, kapacitet, tariffør og bemanning tilbudsgiver i givet fald skal opfylde.

Der vil desuden kunne fastsættes bestemmelser om, at relevante offentlige myndigheder i forbindelse med etableringen af nye ruter høres i relation til natur- og miljøinteresser.

Der vil herudover på tilsvarende vis kunne fastsættes nærmere regler om udbud af enerettigheder. Bemyndigelsen vil desuden anvendes til at fastsætte regler om offentliggørelse af udbud og information om indgåede aftaler og meddelte enerettigheder.